

INAPOIEREA ÎN CAPITALĂ A TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU

Miercuri la amiază s-a înoplat în Capitală tovarășul Nicolae Ceaușescu, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, care a participat la lucrările sesiunii jubiliare a Organizației Națiunilor Unite, prilejuită de aniversarea a 25 de ani de la crearea acestui înalt for internațional.

Tovarășul Nicolae Ceaușescu s-a înoplat împreună cu soția sa, Elena Ceaușescu.

Cu același avion au sosit tovarășii Dumitru Popescu, membru al Comitetului Executiv, secretar al C.C. al P.C.R., deputat în Marea Adunare Națională și Corneliu Mănescu, ministrul Afacerilor Externe.

La sosire, pe aeroportul Băneasa, erau prezenți tovarășii Emil Bodnăraș, Paul Niculescu-Mizil, Gheorghe Pană, Gheorghe Rădulescu, Virgil Trofin, Ilie Verdet, Maxim Berghianu, Florian Dănilache, Constantin Drăgan, Janos Fazekas, Petre Lupu, Manea Mănescu, Dumitru Popa, Vasile Vilcu, Ștefan Voitec, Iosif Banc, Petre Blajovici, Miron Constantinescu, Mihai Dalea, Mihai Gere, Ion Iliescu, Ion Ioniță, Vasile Patilinet, Ion Stănescu, precum și soțiile conducătorilor de partid și de stat, vicepreședinți ai Consiliului de Miniștri, membri ai C.C. al P.C.R., ai Consiliului de Stat și ai guvernului, conducători ai instituțiilor centrale și organizațiilor obștești.

Erau prezenți Daniel Lee McCarthy, însărcinatul cu afaceri ad-interim al Statelor Unite ale Americii la București, șefi ai misiunilor diplomatice acreditate în țara noastră, Sayed Abbas Chedid, directorul Centrului de informare al Organizației Națiunilor Unite, și alți membri ai corpului diplomatic.

Pe aeroportul Băneasa se aflau mii și

mii de bucureșteni, care, scandind „P.C.R.” — „Ceaușescu—P.C.R.”, i-au făcut tovarășului Nicolae Ceaușescu o deosebit de caldă-roată și entuziastă primire. Prin puternice aplauze și urale, ei au dat expresie simțimentelor de dragoste neîmămurată și încredere ce le nutrește față de Partidul Comunist Român, față de conducătorul iubit al partidului și statului nostru, care, de la tribuna Organizației Națiunilor Unite, a reafirmat încă o dată înaltele principii după care se călăuzește politica externă a țării noastre, poziția consecventă a României de colaborare și cooperare în spiritul egalității în drepturi, neamestecului în treburile interne și avantajului reciproc, cu toate statele, indiferent de orânduirea lor socială, a subliniat atașamentul deplin al țării noastre față de principiile înscrise în Carta O.N.U., hotărârea României socialiste de a contribui, pe mai departe, la opera de cooperare și promovare a păcii, la statornicirea unui climat de securitate și înțelegere în lume. În manifestările pline de simpatie și căldură ale celor veniți în întâmpinare, se regăsește ecoul larg pe care l-a avut în rândurile întregului popor cuvântarea tovarășului Nicolae Ceaușescu la O.N.U., activitatea pe care a desfășurat-o la Națiunile Unite și pe parcursul întregii vizite în S.U.A., hotărârea de a infaptui neabătut politica internă și externă a României, pusă în slujba intereselor fundamentale ale națiunii noastre socialiste, a cauzei socialismului și păcii.

Tovarășul Nicolae Ceaușescu răspunde cu căldură aclamațiilor, se apropie de mulțime, strânge mina a numeroși cetățeni.

(Agerpres)

Aspect din cursa record republican (25,9 s) pe 200 mg. De la primul gard Valeria Bufanu are avantaj asupra adversarelor sale. Foto: DRAGOȘ NEAGU

DORINȚELE VALERIEI BUFANU...

Indiscutabil, vedeta nr. 1 a sezonului athletic competițional al anului 1970 a fost alergătoarea peste garduri VALERIA BUFANU. În decursul acestui an ea a doborât de 5 ori recordul țării pe 100 mg, îmbunătățindu-l cu 0,7 secunde față de anul 1969, a corectat recordul țării la pentaton (4926 p) și pe cel de la 200

mg (25,9 s) și a egalat recordul probei de 200 m plat (23,5 s). Referindu-ne chiar și numai la aceste izbini trebule să recunoaștem că în 1970 Valeria Bufanu a marcat un impresionant salt de calitate, care a impus-o între fruntașele atletismului mondial, a celor care în 1971 vor aspira cu pretenții la cele trei medalii

ale cursei de 100 m garduri la C. E.

Recent, am avut o convorbire cu Valeria Bufanu și antrenorul ei, profesoara Eveline Tudorache, făcând o retrospectivă a evoluției din acest an și a perspectivelor atletice pentru viitorul apropiat (1971 — europenele de sală la Sofia și cele în aer liber la Helsinki).

— Așa cum reiese din graficul performanțelor dv. sportive, anul 1970 reprezintă momentul de vîrf la toate probele pe care le-ați abordat în concursuri. Cum apreciați această creștere și mai ales căror cauze se datorește forma superioară atinsă spre sfîrșitul sezonului competițional?

— Cred că este vorba de o creștere firescă, a spus antrenorul Tudorache, explicată de acumulările făcute în urma antrenamentelor, de o stare de sănătate mai bună decît în anii trecuți, de o sporire a bagajului de calități morale, de o maturizare sportivă. Faptul că cele mai bune performanțe au fost înregistrate abia la sfîrșitul sezonului se explică

Interviu realizat de
Romeo CALARAȘANU

(Continuare în pag. a 2-a)

RECORDUL MONDIAL...

Dacă fiecare ostaș poartă în ranită bastonul de mareșal, atunci de ce n-ar avea și fiecare sportiv un viitor record mondial în sacul său de antrenament?

Similitudinea este perfectă din toate punctele de vedere, alte bastoane de mareșal cit și recordul mondial reprezentînd, de fapt, un simbol, care ilustrează seta nepotolită de perfecțiune a ființei umane.

Ce este perfecțiunea? Există ea în realitate, sau rămîne numai un vis, o Fata Morgana, un tel? Greu de răspuns! Comparățile le facem deobicei raportînd subiectele la scări și unități de măsură pe care le va pîndi totdeauna primejdia de a fi preconcepse sau arbitrare. În acest context, perfecțiunea devine și ea relativă, nefiind — în ultimă analiză — nimic mai mult decît o treaptă pe coloana infinită a posibilităților omenești.

Recordul sportiv absolut nu există! Chiar dacă Iosif Sirku a reușit la tir 400 de puncte din 400 posibile, chiar dacă Evgheni Petrov a doborât, foarte recent, toate cele 200 de talere care i-au zburat prin fața armelor, chiar dacă Gheorghe Iancu, sîrind cu parăguta, a aterizat în punctul supranumit zero! Și nu există pentru că regulamentele se pot schimba oricînd, numărul focurilor la tir și înălțimea salturilor cu parăguta mărită la infinit, într-un perpetuum mobile. Recordul absolut ar nimici sportul și i-ar transforma pe performeri în simple piese de muzeu.

Ideea, de altfel, o resping înșuși autorii recordurilor, în ciuda faptului că pentru a ajunge la ele au trebuit să depună un volum incredibil de muncă dură și de renunțări stoice, în cea mai frumoasă perioadă a vieții, plină de tentații și de dorul voluptăților. Recordmanii trec nepăsători pe lângă ele, își urmează cărarea aspră, de bună voie aleasă, presărată cu mulți spini și cu foarte puține roze.

Spre deosebire de întrecerile care stabilesc campioane, bătaia pentru un record este din punct de vedere calitativ superioară, tocmai prin caracterul ei solitar.

Parry O'Brien a stabilit un senzațional record mondial la greutate în fața a 16 spectatori, dintre care 8 erau oficiali și arbitri. De cite ori n-a zburat Iolanda Balas peste stăchete ridicate la înălțimi unice, sub privirile tribunelor goale? Cîți iubitori de atletism au renunțat la comoditate pentru a veni, într-o după-amiază posomorită de toamnă, s-o ajute pe Valeria Bufanu în ambicioșul război declarat performanței mondiale maxime în alergarea pe 200 metri garduri?

Și, totuși, poate că tocmai ambianța deseori anonimă care înconjoară marile rezultate dă splendoare acestor încercări temerare, în care omul nu-și propune nimic mai mult decît să se întrecă pe sine însuși. Și reușește sau se învingă!

Valeriu CHIOȘE

ÎN VEDEȚĂ : DINAMO BUCUREȘTI — LIVERPOOL

Amatorii sportului cu baionetă rotundă din Capitală vor avea posibilitatea să urmărească miercuri viitoare, în cupla, pe stadionul „3 August”, meciurile Steaua — Eintracht Frankfurt și Dinamo București — Liverpool, din turul doi al „Cupei cupelor” și respectiv, „Cupei europene a tîrgurilor”.

Federația română de fotbal a stabilit ca partidele să se dispute după următorul program: — ora 12: Steaua — Eintracht Frankfurt. — ora 14: Dinamo București — Liverpool.

Unul din golurile „semnate” Dumitrache.

Foto: Y. BAGEAC

PROLETARIAT DIN TOATE ȚĂRILE, UNITĂVI!

sportul

ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT

ANUL XXVI — NR. 1067 (6501)

4 PAGINI 30 BANI

Joi 29 octombrie 1970

În prima zi a finalelor campionatului național de box

ION HODOȘAN, condus la puncte, învingător prin k. o.!

Ieri după-amiază și seara, în două „reprise” festive, gongul a răsunat prelung anunțînd începerea tradiționalelor finale ale campionatelor „nobilei arte”. Cîteva sute de spectatori, fideli ai boxului, au fost în sala Floreasca martorii unei parade salutate cu rapoade de aplauze, iar apoi ai unor meciuri mai mult sau mai puțin spectaculoase.

Deși a cîștigat partida primind decizia în unanimitate, reșiteanul Pavel Nedelcea a înfrînit în Andrei Rusnac un adversar foarte incomod, îndosebi în primele cinci minute ale luptei. La aproape toate loviturile sale, bălămeanul a răspuns cu contre de dreapta care dacă nu l-au derutat pe Nedelcea, în schimb l-au enervat. Așa se explică faptul că reșiteanul s-a aruncat vijelios în atac, uneori neatent, exact în momentul în care Rusnac făcea pasul înapoi, fără ca tirul său să mai aibă precizie. Cînd a punctat însă de aproape (de la sfîrșitul reprimizei secunde), croșeele sale l-au incomodat vădit pe Rusnac. Serile extrem de rapide și precise i-au ușurat lui Nedelcea drumul spre victorie, mai cu seamă că Rusnac a fost avertizat în rîndul 3 de către arbitrul gălățean I. Ștefan, pentru atacuri periculoase cu capul.

Suita meciurilor la semi-ușoară a fost inaugurată de partida dintre Ion Mageri și Ion Simuleac. Rapidistul și-a dat seama că are în față un boxer neexperimentat (Simuleac a evoluat anul acesta în campionatele de juniori) și a atacat insistenț, pînă cînd cu numeroase stîngi la ficat. Numărat în min. 2 al reprimizei secunde, Simuleac a fost apoi supus abandonului de către arbitrul Babetin. Tot la categoria semi-ușoară, Aurel Simionescu l-a eliminat pe clujeanul Andrei Nicolae, decizia fiind dată cu 5-0. Ambii boxeri au primit cîte un avertisment din partea arbitrului polonez Popiolek.

În sfîrșit, plutonul semi-ușorilor a fost încheiat de Aurel Iliescu și Gheorghe Gologan. Sigur pe el, folosind în special croșeurile de stînga, constănțeanul a punctat necruțător, luîndu-i băcăuanului orice speranță. Un astfel de croșeu l-a pus k.d. pe Gologan, în rîndul 2, dar spre surpriza unanimă, el a mai avut resurse să continue lupta și să încheie meciul învins (doar) la puncte. De remarcant demonstrația făcută de Iliescu spre finalul partidiei, care constituie, fără îndoială, un semnal de alarmă pentru toți ceilalți combatanți de la categoria semi-ușoară.

Romeo CALARAȘANU

UVERTURĂ

Galele inaugurale ale finalelor campionatului național de box au atras sub cupola sălii Floreasca mai puțini spectatori decît ar fi meritat parada pugilismului autohton. Organizații s-au străduit — cu concursul soțiilor — să ne ofere o gamă inevitabil variată de întîlniri, și mai bune, și mai puțin bune. În această fază a competiției, era și greu să se completeze programul numai cu meciuri geniale cum cer mizantropii. Ceea ce nu scuză nici calitatea primitivă a boxului

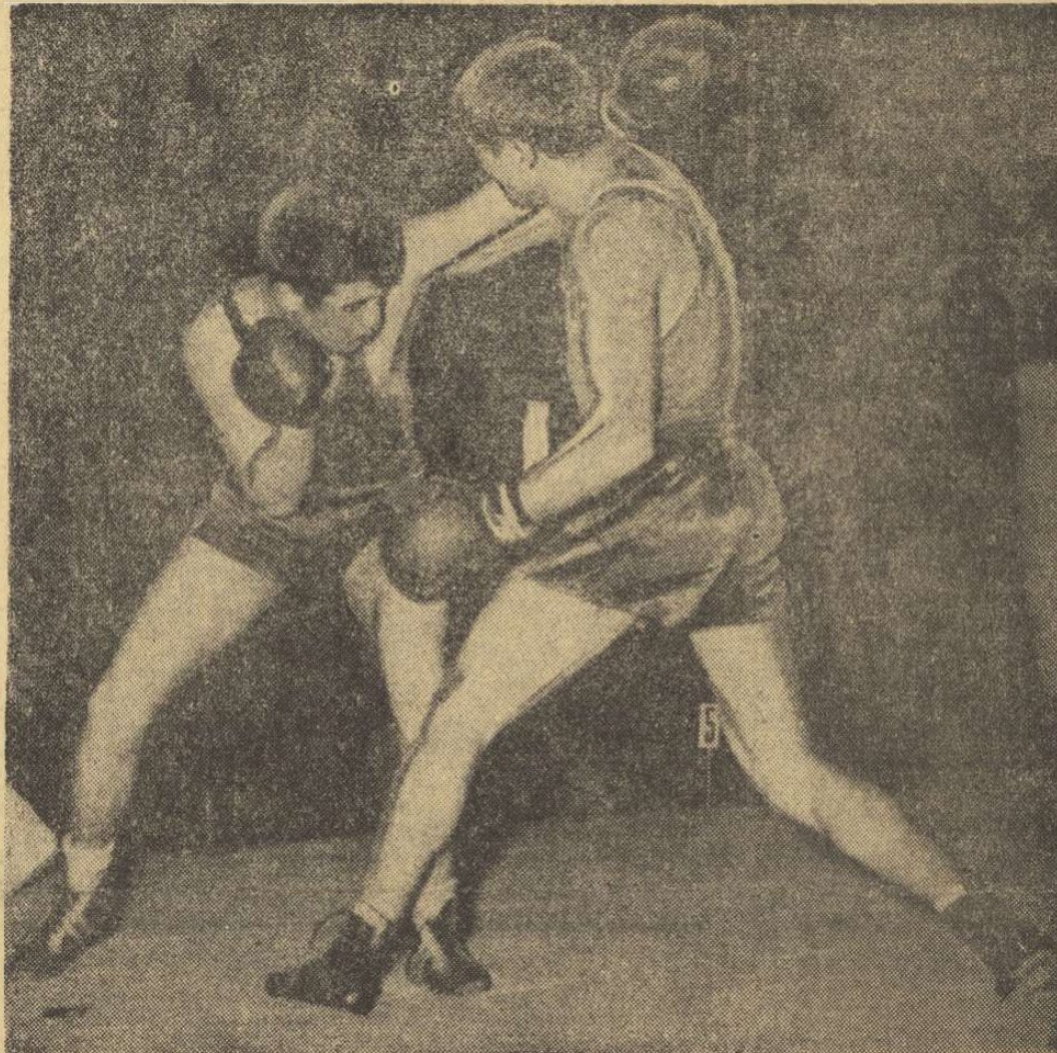
practicat de unii participanți, nici plăpînzenia unor tineri firavi prea de vreme trimiși în jocul marilor bălăți (cum au fost suceveanul Pavloș sau brașoveanul Simuleac).

Doi campioni, Năstac și Györfi, și-au onorat titlurile, dar și unii outsiders au fost la înălțime. Cine a urmărit teri evoluția constănțeanului Iliescu — purtarea de diamant a boxului său care place și duritatea de stîncă a loviturilor sale care dor — acela știe că la semi-ușoară s-ar putea să avem un nou cam-

pion deloc surprinzător. Pretenții similare are și Pavel Nedelcea, ghinionistul tragerilor la sorți, care-l obligă să boxeze două zile la rînd. Cel ce i-a urmat lui Flot la Reșița și în meșeria de forjor, a boxat însă imprudent în aceste condiții, consumînd prea multă energie într-un meci care nu-i solicita efortul. Cum spunea cineva: el a boxat „de-un meci”, nu „de un turneu”.

Suprișa cea mai mare a zilei era să ne-o producă însă metalurgistul Hodoșan. Prea alintat de ful-

gerătoarele sale victorii recente de la Belgrad, semimijlociul bucureștean — altădată el însuși victimă permanentă a k.o.-urilor — era să iasă din cură din pricina curajului cu care l-a atacat fără răgaz, timp de două reprimizi, timplarul Constantin Stan, beneficiarul unor puncte în avans pe foile de arbitraj. Dar o necruțătoare contră de dreapta a celui care a prins gustul victoriilor rapide, transformă (aproape) învins surprinzător într-un învingător normal! Victor BANCULESCU

Aurel Simionescu (Farul Constanța) în dreapta — învingător la puncte în fața lui Nicolae Andrei (A.S.A. Cluj). Foto: THEO MACARȘCHI

S-A REDESCHIS

PATINOARUL DIN GALAȚI

GALAȚI. 28 (prin telefon de la corespondentul nostru). După o pauză forțată, patinoarul artificial din Galați și-a redeschis porțile. În prealabil, gospodarii orașului s-au îngrijit să-i facă o atenție toaletei. În momentul de față, gheta se prezintă în condiții excelente. T. SIRIOPOL

FILME SPORTIVE

ROMĂNEȘTI

PREMIATE

LA CORTINA

d'AMPEZZO

La concursul internațional de cinematografie sportivă, organizat la Cortina d'Ampezzo (Italia), filmele prezentate de Consiliul Național pentru educație fizică și sport din România au primit următoarele premii:

Premiul II, acordat de Centrul sportiv italian, plachetă și „Diplomă de onoare”, filmului LECTIA DE EDUCAȚIE FIZICĂ (regizor Erwin Szekler).

Medalia de argint a Comitetului olimpic național italian, filmului ECHIPAJUL — bob (regizor I. Stoilop Savel).

Cineva mi-a amintit spusele lui Kierkegaard: tragedia omului este că viața nu poate fi înțeleasă deplin decît după, în timp ce ea trebuie trăită înainte. Dar, cu fotbalul care nu-l la fel? Nu-l poți explica decît după ce s-a consumat partida, dar trebuie să-l joci potrivit unui plan dinainte stabilit. Iată o contradicție care face fericirea unor comentatori ai fotbalului. Vorbind totdeauna a posteriori, ei pot fi oricînd mai înțeleși, decît cei mai deștepti dintre antrenori.

(vib)

LEON DESMENEZ (Franța), 14 ani, cîștigătorul finalei 1970 din Franța al CONCURSURILOR ADIDAS, cu 4 460 lovituri.

Ziarul nostru a luat inițiativa să organizeze, cu consultarea și sprijinul Federației române de fotbal, a unor concursuri de jonglerie cu mingea, după modelul concursurilor Adidas din Franța. Asemenea întreceri sînt foarte accesibile copiilor și tinerilor. Ele constau în menținerea, de cît mai multe ori, a mingii de fotbal în aer, cu ajutorul picioarelor și a capului, fără a fi lăsată să atingă pămîntul.

S-a ajuns, în prezent, la circa 4 000 de lovituri, fără căderea mingii pe pămînt.

Asemenea întreceri — foarte populare în multe țări europene — ajută la formarea viitorilor fotbaliști. Ele adună la start zeci de mii de copii și tineri.

În mod experimental, organizăm un prim concurs dotat cu „CUPA SPORTULUI”, rezervat centrelor de copii și juniori ai centrelor divizionare. A din Capitală și din țară, cu finala la 15 noiembrie 1970, la București, la care se vor prezenta cîștigătorii pe centre. Participații tinerii fotbaliști pînă la vîrsta de 16 ani, impliniți în 1970. Cîștigătorilor le vor fi oferite diferite premii. Vom reveni cu amănunte.